

Einde van de infill-oorlog?

Onafhankelijk onderzoek toont aan: Rubberkorrels veilig toe te passen in kunstgrasvoetbalvelden

Al jaren is er een soort van miniatuuroorlog bezig met als inzet de mogelijke schadelijkheid van infill materialen. Er zijn geen doden gevallen, maar voor de rest zijn er behoorlijk wat wapens uit de kast gehaald om elkaar over en weer zwart te maken. Deze strijd lijkt nu te zijn beslecht door de publicatie van een lang verwacht onderzoek dat aantoont dat SBR rubber veilig toe te passen is in kunstgrasvoetbalvelden.

Auteur: Hein van Iersel

Een bedenkelijke hoofdrol in deze miniatuuroorlog heeft het dagblad de Telegraaf gespeeld. Verschillende malen heeft het over het gebruik van SBR rubber gepubliceerd. Door verschillende partijen werd daarbij geconstateerd dat het dagblad oneigenlijke argumenten gebruikte of de feiten zeer tendentius weergaf. Met het door Intron – in opdracht van Vereniging Band & Milieu / RecyBEM en Vereniging VACO – uitgevoerde onderzoek zal hopelijk aan deze berichtgeving een eind komen. Vertegenwoordigers van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) en het Ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) hadden onder andere zitting in de begeleidingscommissie.

De onderzoekers concluderen dat binnen de gebruikelijke technische levensduur van 10-15 jaar van kunstgrasvelden, ingestrooid met rubbergranulaat van gerecyclede autobanden, er

geen sprake is van een milieurisico. De uitloging van zink uit rubbergranulaat naar de bodem onder het zandpakket van een kunstgrasveld blijft onder de grenswaarden van het Besluit Bodemkwaliteit. Het ministerie van VROM heeft de betrokken branches uitgenodigd voorstellen te doen over de hergebruikmogelijkheden van het kunstgrassysteem.

Eerder onderzoek had al uitgewezen dat rubberkorrels geen gevaar voor de gezondheid opleveren.

Eerder onderzoek had al uitgewezen dat rubberkorrels geen gevaar voor de gezondheid opleveren, omdat het gehalte zware metalen in rubbergranulaat voldoet aan de Europese speelgoednorm. Bij inademen is geen sprake van gezondheidsrisico's voor sporters en omstanders. Als rubberkorrels binnen (in sporthallen) worden toegepast, wordt er daarbij wel vanuit gegaan dat er voldoende ventilatie aanwezig is. De kans dat stoffen in het instrooirubber huidirritatie veroorzaken bij mensen die gevoelig zijn voor allergische reacties is klein.

Kunstmatige veroudering

Het onderzoek van Intron had met name het doel te onderzoeken in hoeverre de uitloging van zink

als gevolg van de veroudering van het rubbergranulaat milieutechnische gevolgen zou hebben voor het oppervlaktewater, het grondwater en de bodem. Daartoe werd het Styrene-Butadiene rubber (SBR-rubber) kunstmatig verouderd door middel van het toevoegen van ozon. Hieruit bleek dat na een periode van 60 tot 100 jaar het gehalte zink in het drainagewater de norm kan doen overschrijden.

Afvalstof

Hoe beladen de discussie rondom SBR-rubber is, bleek recent weer uit de geplande aanleg van een aantal kunstgrasvelden in Voorhout. De commissie Welzijn van de gemeente Teylingen twijfelt bij het kiezen tussen rubbergranulaat van banden of TPE. Rubbergranulaat van banden zou een besparing opleveren van circa 170.000 euro. Dhr. Hollart, Wethouder van Volksgezondheid en Sport zag in dit verband nog een mogelijk probleem. Hij vroeg zich af of SBR-rubber in de toekomst wellicht niet het stempel 'chemisch afval' krijgt. In dat geval zou de mogelijke besparing teniet worden gedaan door hogere opruimkosten. Volgens Verhoef van Vereniging VACO is dit aantoonbaar onjuist. Zowel het ministerie van VROM als SenterNovem hebben onomwonden aangegeven dat SBR-rubber is aan te merken als een niet-afvalstof.

Mei 2006. De Telegraaf kopt "Voetbal kankerwekkend". Ook in 2005 is dit al herhaaldelijk in de pers geweest en zijn hierover in de Tweede Kamer vragen gesteld.

Juni 2006. Intron komt met rapport dat een aantal gezondheidsrisico's van SBR-rubber uitsluit. Besloten wordt nader onderzoek te doen naar de risico's van PAK's.

Augustus 2006. RIVM komt met een rapport dat concludeert dat SBR-infill niet schadelijk is voor de gezondheid. Ook RIVM concludeert dat nader onderzoek nodig is.

Augustus 2006. Gemeente Arnhem laat op eigen initiatief een onderzoek uitvoeren. Uit dit onderzoek blijkt dat boven het veld te hoge concentraties kankerwekkende nitrosamines worden aangetoond. Later blijkt dat de onderzoekers foute onderzoeksmethodes hebben gebruikt en dat nitrosamines niet zijn aangetoond.

Februari 2007. Publicatie tweede rapport van Intron dat aantoont dat SBR-rubber geen aantoonbaar risico inhoudt voor de gezondheid van de sporter. Geconcludeerd wordt dat aanvullend onderzoek nodig is voor de milieurisico's. Besloten wordt tot aanvullend onderzoek naar mogelijke milieurisico's.

Maart 2008. Afsluitend onderzoek toont aan dat SBR geen milieurisico's inhoudt.

Literatuur:

VACO-brief aan de commissie Welzijn
Gemeente Teylingen
Brief SenterNovem
INTRON onderzoek juni 2006
Rapport RIVM
Intron onderzoek SBR maart 2007
Persbericht rubbergranulaat
Intron onderzoek maart 2008

Alle bovenstaande bronnen zijn te downloaden op de FIELDMANAGER-site. Ga naar bericht GEBRUIK SBR-RUBBER VEILIG IN KUNSTGRASVOETBALVELDEN d.d. 14-04 2008. Hier zijn alle rapporten te downloaden.